

Rozhovor so zberateľom a patentovým zástupcom Ing. Štefanom Holakovským

Ako sa Ing. Holakovský dostal k svojej záľube?

- Keď som riešil technické problémy, ktoré sa mali skončiť vynálezmi, prišiel som na to, že podobne ako športovec, napríklad skokan do výšky, keď chce preskočiť latku, potrebuje sa rozbehnúť, aj vynálezca sa rozbieha, a to poznávaním histórie riešeného problému a patentovej literatúry. A ešte lepšie je, keď určitú vec môžete vnímať nielen „cez papier“, ale ju držíte priamo v rukách, rozoberiete ju a pozriete sa do vnútra. Ďalšou inšpiráciou

k mojej záľube bola skutočnosť, že kedysi som v časopise *Elektrón* uverejňoval seriál pod názvom *Vecitopis* o veciach, ktoré nás obklopujú, no a potom som tie, hlavne staršie veci chcel aj mať. Najprv som si ich kupoval z ušetrených honorárov, najmä v starožitnostiach. Potom som začal chodiť aj na burzy, zúčastňujem sa na aukciách a pod. Napríklad na výstave v ÚPV SR prezentujem aj americké rádio z roku 1925, ktoré sa mi podarilo získať na aukcii v Čechách.

Okrem historických telefónov a rádioprijímačom zbierate aj staré písacie stroje, fotoaparáty, kamery, žehličky, gramofóny... Kde to skladujete?

- Postupne sa nám byt mení na múzeum. Niečo mám uložené v garáži, nejaké priestory som si musel prenajať, niečo mám aj u svojich klientov. No a teraz to začínam dávať i do inštitúcií v rámci organizovania výstav. V ÚPV SR prezentujem asi 20 historických telefónov, okolo 30 rádioprijímačov a tiež približne 30 novších tranzistorových rádií.

Zberateľstvo je náročné na čas, financie i priestory. Čo na to hovorí vaša manželka?

- V tejto súvislosti má zberateľ tri možnosti - bojovať a vybojovať si nejakú pozíciu, vzdať sa a prestať zbierať alebo si nakloniť manželku na svoju stranu. Keďže ja nerád bojujem, a to už vôbec nie s vlastnou manželkou, ale ani nerád sa vzdávam, urobil som to tak, že som manželke založil zbierku starých žehličiek a fliaš. No a teraz chodí na burzy spolu so mnou. A keď mi chce kúpiť nejaký darček, určite mi nekúpi niečo supermoderné, ale naopak, superstaré a technicky zaujímavé. Minulý rok na Vianoce som dostal od nej viac ako storočný funkčný EDISON STANDARD PHONOGRAPH. Teším sa, čo to bude tohto roku...

Vaším zatiaľ nesplneným snom je zriadenie „príručného“ technického múzea z historických predmetov, ktoré zhromaždíte už 30 rokov...

- Ten sen je stále aktuálny. Už sa mi aj rysovali nejaké priestory vhodné na múzeum, len potom z toho zišlo. Ale teraz som napríklad v kontakte so Slovenskou technickou univerzitou a je dosť možné, že sa tam nájdu zodpovedajúce priestory. Ja som totiž študoval na Elektrotechnickej fakulte SVŠT. Inak, myslím si, že expozícia v ÚPV SR je na takej úrovni ako v múzeu, priestory úradu sú vhodné na takéto a podobné akcie. Navyše do úradu chodia ľudia, ktorých vyslovene technika zaujíma, chodia si prihlasovať na ochranu nové veci, a pritom sa môžu oboznámiť aj s históriou. Som rád, že to pomôže aj iným, zbierku historickej techniky nechcem skrývať pred verejnosťou. Na druhej strane privítam, keď si návštevníci výstavy spomenú na niečo, čím by mohli zbierku obohatiť.